

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-98(14)/14/AK

Warszawa, dnia 12 września 2014 r.

DECYZJA DNR-1/86/2014

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa zintegrowanej czujki gazów łatwopalnych i CO model: JKD-610COM typ A, wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorcę ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Zintegrowana czujka gazów łatwopalnych i CO model: JKD-610COM typ A (dalej także jako: „czujnik tlenku węgla”), wprowadzona na polski rynek przez przedsiębiorcę ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie jest urządzeniem przeznaczonym do montażu naściennego. Obudowa czujki ma prostokątny kształt i jest wykonana z tworzywa sztucznego. Na przedniej ścianie obudowy umieszczony jest wyświetlacz cyfrowy, przycisk uruchamiania funkcji testu urządzenia, diody sygnalizacyjne wskazujące zasilanie (zielona świecąca ciągle), alarm (czerwona migająca) oraz błąd (żółta świecąca ciągle). Na obudowie umieszczono m. in. napisy: „JKD-610COM”, „Zintegrowana czujka gazów łatwopalnych i CO”, „Zasilanie: 230/110V 50-60Hz Zasilanie awaryjne: akumulator NiMH 9V” oraz „EN 50291 EN 50194”, „Ostrzeżenie: Tlenek węgla jest niewidzialny i bezwonny lecz może zabić. Jeśli włączy się alarm natychmiast opuść pomieszczenie i wezwij profesjonalną pomoc.”, „Importer: ELFON Sp. z o.o., Kraków, ul. Pana Tadeusza 4, www.elfon.com.pl”, „CE”, „zalecana wymiana co 3 lata”. Ponadto na

tylnej ścianie obudowy naklejono tabliczkę zawierającą m.in. napis „plomba gwarancyjna, nr partii PR101/2013/SCR”. Do produktu dołączono instrukcję użytkowania sporządzoną w języku polskim. Czujnik jest oferowany w opakowaniu jednostkowym, na którym umieszczono m.in. kod kreskowy – 5905668417175 oraz deklarację zgodności z normami: EN 50291 i EN 50194.

Pismem z dnia 6 lutego 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) zlecił Małopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie oraz pobranie czujnika tlenu węgla i przekazanie go do Głównego Instytutu Górnictwa – Kopalni Doświadczalnej „BARBARA” w Mikołowie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych i ustalenia, czy produkt spełnia wymagania określone w normie PN-EN 50291-1:2010 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” (dalej jako: „norma PN-EN 50291-1:2010”).

Badania laboratoryjne produktu wykazały, że przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 55 ppm czujnik nie uruchomił alarmu (badanie wykonano przez 100 minut), a ponadto przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 110 ppm wskazania czujnika były zawyżone (tj. 226 – 251 ppm), a działanie alarmu przedwczesne (alarm uruchomił się po upływie 58 sekund). Powyższe jest niezgodne z pkt. 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010, stosownie do którego czujnik tlenu węgla powinien uruchomić alarm nie wcześniej niż:

- po 60 minutach i nie później niż po 90 minutach (przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm) oraz
- po 10 minutach i nie później niż po 40 minutach (przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 100 ppm).

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), pismem z dnia 7 maja 2014 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika tlenu węgla wyznaczając

ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym czujnikiem tlenku węgla, przekazanie dokumentów związanych z obrotem ww. produktem oraz informacji na temat ewentualnie posiadanych skarg lub reklamacji, których przedmiotem było urządzenie objęte zakresem niniejszego postępowania. W tym samym piśmie, Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany czujnik tlenku węgla powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność. Organ nadzoru poinformował, że w jego opinii, działania te powinny polegać na zniszczeniu posiadanych czujników lub zwróceniu ich do dostawcy. Ponadto, Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania na potrzebę podjęcia analogicznych działań naprawczych także w stosunku do czujników tlenku węgla wprowadzonych na rynek.

W piśmie z dnia 22 maja 2014 r. strona postępowania oświadczyła, że w lutym i wrześniu 2013 roku wykonała wewnętrzne badania 15 sztuk czujników tlenku węgla na zgodność z wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2010, których wynik był pozytywny. Strona postępowania zwróciła również uwagę na okoliczność, że badania laboratoryjne wykonane przez Główny Instytut Górnictwa – Kopalnię Doświadczalną „BARBARA” w Miłkowie dotyczyły jednej sztuki czujnika tlenku węgla. Niezależnie od powyższego jednak, strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż z uwagi na dobro i bezpieczeństwo użytkowników, podjęła decyzję o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane urządzenie. Strona postępowania oświadczyła, że w tym celu zwróciła się do wszystkich dystrybutorów czujnika tlenku węgla z prośbą o zwrot posiadanych egzemplarzy produktu lub przekazanie stosownego oświadczenia w przypadku jego braku. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała wnioskowane przez Prezesa UOKiK informacje dotyczące obrotu czujnikami tlenku węgla oraz zwróciła się z prośbą o wydłużenie terminu na przekazanie dalszych dowodów w sprawie.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 28 maja 2014 r., Prezes UOKiK przychylił się do prośby strony postępowania w przedmiocie wydłużenia terminu na przekazanie dalszych dowodów działań podjętych w celu wyeliminowania przyczyn zagrożeń stwarzanych przez czujnik tlenku węgla będący przedmiotem niniejszego postępowania.

Pismem z dnia 20 czerwca 2014 r. strona postępowania przekazała dowody uzyskane od 28 dystrybutorów czujników tlenku węgla.

W piśmie z dnia 27 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów od pozostałych dystrybutorów produktu oraz dowodów potwierdzających zniszczenie produktów wycofanych z rynku i znajdujących się w jej posiadaniu.

Pismem z dnia 23 lipca 2014 r. strona postępowania przekazała dowody pozyskane od kolejnych 23 dystrybutorów czujników tlenku węgla oraz poinformowała, że do chwili obecnej nie zdążyła dokonać utylizacji produktów wycofanych z rynku i znajdujących się w jej posiadaniu. Strona postępowania zobowiązała się jednakże do przekazania dowodu potwierdzającego zniszczenie kwestionowanych czujników tlenku węgla bez zbędnej zwłoki.

W piśmie z dnia 18 sierpnia 2014 r. organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie dowodów potwierdzających podjęcie działań mających na celu usunięcie przyczyn zagrożeń przez czujniki tlenku węgla wycofane z rynku – tj. dokumentu potwierdzającego utylizację tych produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 25 sierpnia 2014 r. do UOKiK wpłynął dokument – karta przekazania odpadu, potwierdzający przekazanie czujników tlenku węgla do utylizacji przedsiębiorcy BIOSYSTEM spółka akcyjna w Krakowie.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie wprowadził zintegrowaną czujkę gazów łatwopalnych i CO model: JKD-610COM typ A na polski rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku kontroli Inspekcji Handlowej przedsiębiorca ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie przekazał fakturę nr FZF12031 z dnia 30 grudnia 2012 r. potwierdzającą zakup 1 000 sztuk kwestionowanych czujników tlenku węgla od chińskiego wytwórcy produktów –

przedsiębiorcy SHENZHEN JIKAIDA TECHNOLOGY CO., LTD. Powyższe zostało potwierdzone oświadczeniem strony postępowania złożonym w toku postępowania przed Prezesem UOKiK (dowód: pismo strony postępowania z dnia 22 maja 2014 r.).

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym. Natomiast stosownie do art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ocenie bezpieczeństwa konkretnego produktu w pierwszej kolejności mają zastosowanie szczegółowe przepisy Wspólnoty Europejskiej, odrębne przepisy polskie dotyczące bezpieczeństwa określonego produktu, a także normy krajowe, będące transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli natomiast wobec konkretnego produktu brak jest ww. przepisów oraz norm ocenę jego bezpieczeństwa przeprowadza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy, w tym spełnienia przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego czujnika tlenku węgla stanowiły badania laboratoryjne tego produktu przeprowadzone przez Główny Instytut Górnictwa – Kopalnię Doświadczalną „BARBARA” w Mikołowie, które wykazały, że przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 55 ppm czujnik nie uruchomił alarmu, a przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 110 ppm wskazania czujnika były zawyżone natomiast działanie alarmu przedwczesne. Powyższe,

stanowi niezgodność z pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010, stosownie do którego czujnik tlenku węgla powinien uruchomić alarm nie wcześniej niż:

- po 60 minutach i nie później niż po 90 minutach (przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 50 ppm) oraz
- po 10 minutach i nie później niż po 40 minutach (przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 100 ppm).

Zgodnie z opinią Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z dnia 26 kwietnia 2013 r. obie wartości, tj. poziom tlenku węgla oraz czas jego działania, oparte są o dopuszczalne wartości ekspozycji na tlenek węgla w pomieszczeniach domowych, określone w międzynarodowych opracowaniach¹ i dla stężenia tlenku węgla wynoszącego 60 mg/m³ (50 ppm) dopuszczalny czas ekspozycji wynosi 30 minut. *„Podstawą toksykologiczną jest użycie średnich ważonych iloczynu czasu i stężenia tlenku węgla w takich granicach, aby uniknąć przekroczenia wartości 2,5% karboksyhemoglobiny we krwi. Założeniem takiego limitu jest intencja ochrony populacji osób niepalących, w wieku średnim lub podeszłym, z udokumentowaną lub niejawną chorobą wieńcową przed ostrym epizodem choroby wieńcowej oraz ochrony płodów kobiet niepalących przed niepożądanym niedotlenieniem (hipoksją). Na podstawie dzisiejszej wiedzy opartej o badania naukowe i obserwacje kliniczne należy uznać, że każde przekroczenie tych granicznych wartości stanowi realne zagrożenie dla zdrowia i/lub życia istotnej części populacji”*. Krajowy Ośrodek Medycyny Hiperbarycznej dodał również, że limity określone w normie PN-EN 50291-1:2010, szczególnie w przypadku niższych stężeń tlenku węgla (m.in. 50 ppm) określają wymóg uruchomienia alarmu urządzenia dopiero po przekroczeniu czasu ekspozycji na tlenek węgla, który jest większy od dopuszczalnych limitów. Zgodnie bowiem z ww. normą przy stężeniu tlenku węgla wynoszącym 50 ppm urządzenie nie może zareagować wcześniej niż po 60 minutach. W związku z tym, jeśli produkt nie spełnia minimalnych wymagań bezpieczeństwa określonych w normie PN-EN 50291-1:2010, nie jest produktem bezpiecznym.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany czujnik tlenku węgla nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości stwarzają zagrożenie dla

---

¹ World Health Organization, *Air quality guidelines for Europe*, second edition, WHO Regional Publications, European Series No. 91, Copenhagen, 2000; Kotzias D, Koistinen K, Kephelopoulos S, Schlitt C, Carrer P, Maroni M et al., *The INDEX project. Critical Appraisal of the Setting and Implementation of Indoor Exposure Limits in the EU*, Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg, EUR 19529 EN, 2005; World Health Organization, *WHO guidelines for indoor air quality: selected pollutants*, 2010, http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0009/128169/e94535.pdf.

zdrowia jego użytkowników. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest również fakt deklarowania zgodności czujnika tlenku węgla z wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2010 (informacja udostępniana konsumentom na opakowaniu jednostkowym produktu).

Wprawdzie przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania wskazał, że posiada własne, pozytywne wyniki badań laboratoryjnych produktu oraz stwierdził, że badania laboratoryjne przeprowadzone przez Główny Instytut Górnictwa – Kopalnię Doświadczalną „BARBARA” w Mikołowie dotyczyły jednej sztuki czujnika, to jednak podjął współpracę z organem nadzoru mającą na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany czujnik tlenku węgla.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy 1 000 sztuk czujników tlenku węgla (dowód: nr FZF12031 z dnia 30 grudnia 2012 r.), z czego 976 sztuk tych produktów zostało wprowadzonych przez nią na rynek i dostarczonych 58 dystrybutorom (dowód: zestawienie sprzedaży produktu, oświadczenie strony postępowania). Jednocześnie, w toku postępowania jego strona podjęła działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt. Działania te polegały na poinformowaniu wszystkich dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez wadliwy czujnik tlenku węgla oraz o konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy produktu, wycofaniu produktów znajdujących się na rynku oraz ich zniszczeniu łącznie z egzemplarzami będącymi w posiadaniu strony postępowania (dowód: 27 faktur korygujących potwierdzających wycofanie z rynku 157 sztuk czujników tlenku węgla, oświadczenia 26 dystrybutorów potwierdzające nieposiadanie produktów na stanie magazynowym, karta przekazania odpadu nr 18/1/08/2014/B z dnia 1 sierpnia 2014 r., oświadczenie strony postępowania).

Mając na uwadze działania podjęte przez przedsiębiorcę ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, Prezes UOKiK uznał, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie zaistniała przesłanka określona w art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i umorzył postępowanie administracyjne.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

ELFON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Ruciana 3
30-803 Kraków